

# Tennis for unge piger

Genieve er en udfordrende næsten teenagepige som får hvad hun ønsker sig – nemlig en endefuld og en del mere.

## Kapitel 1

”Hej! Pierre!”

Jeg drejede mig efter lyden. En kvinde vinkede ad mig tværs over vejen; det var Margit, min korttids kæreste indtil for et par måneder siden. Jeg krydsede over gaden og omfavnede hende. No hard feelings, vi kunne lide hinanden og vidste, at mere var der ikke i det. Alligevel havde vi delt adskillige små hemmeligheder i den korte tid det varede.

Jeg inviterede hende på en kop kaffe, og vi faldt i snak på den gamle måde. Hun fortalte mig at hun boede sammen med en velhavende vinimportør, og hun lykønskede mig med min nye bog. Jeg blev smigret over at hun havde taget sig tid til at følge med i mine meriter. Lidt efter så hun på sit ur.

”Jeg skal besøge min veninde Isabelle, som sidder i kørestol, – bilulykken husker du, vil du med? Hun er jo på vores alder.”

Jeg ville godt tilbringe en eftermiddag i selskab med Margit og Isabelle, og en halv time senere sad vi på Isabelles terrasse med hver sit glas hvidvin.

Ulykken havde været tragisk. Isabelles mand, John, var

blevet dræbt og og Isabelle selv blev lænket til en kørestol. Heldigvis havde deres økonomi været i orden. Hverken Isabelle eller hendes steddatter, Genieve, som John havde bragt med sig, behøvede at bekymre sig om penge.

Genieve kom hjem fra skole. I den sene eftermiddagssol sluttede hun sig til os og lyttede adspredt til vores snak. Hun var en køn lyshåret pige og meget charmerende når hun bevægede sig og uforvarende viste mig sine spæde yndigheder. Hun udstrålede dette vidunderligt lillepigesevende, som kun piger der stadig er halvt børn halvt teenager, ejer – desværre i alt for kort tid, så forvandler de sig til rigtige kvinder med alt hvad deraf følger. Men lige nu sad hun med sine slanke ben strakt frem, i korte shorts og stumpet bluse med to små buler der afslørede hendes nyligt tilkomne status som næsten teenager. Jeg skimtede kanten af hendes trusser gennem shortsens åbninger. Lidt efter rejste hun sig med en missekats dovne bevægelser og gik. Da hun passerede os, strejfede hun min arm, skønt der var rigelig plads til at komme forbi.

Den efterfølgende tid besøgte jeg - på Isabelles opfordring - flere gange Isabelle. Det blev en vane, og Genieve kom altid når jeg var der. Øjensynligt fandt Isabelle det i orden at Genieve viste interesse for mig, selv om jeg var seksogtyve år gammel. Først troede jeg at Isabelle var interesseret i mig som andet og mere end samtaleven, men det lod til at hun havde opgivet alle tanker om et nyt forhold. Sikkert som følge af sin fysiske tilstand. Hun virkede mere optaget af Genieve end af

sig selv.

En dag sagde hun med et lille smil: "Genieve er vist forelsket i dig!"

Jeg lo usikkert og mumlede afledende. "Sludder, hun for ung."

Men Isabelle fastholdt mit blik.

"Jeg har ellers hørt, at du kan lide dem unge."

Det måtte være kommet fra Margit og var en af de små hemmeligheder vi havde udvekslet med hinanden. Det var halvt spøg og halvt alvor, men ja, de er søde disse halvstore piger med glimt i deres ikke-mere-helt-så-uskyldige øjne.

"Nå ja," indrømmede jeg spøgefuldt, "det er der måske noget noget om, men jeg kan styre mine tilbøjeligheder."

Isabelle blev ved: "De fleste mænd har det sådan, det synes jeg egentlig er OK. Genieve trænger til en fast hånd og en mand der sætter grænser for hende."

Isabelle blev en stadig større overraskelse for mig. Hvad havde hun gang i? Tøvende spurgte jeg:

"Foreslår du at jeg giver Genieve en endefuld? Det vil vist ikke just få mig til at stige i hendes agtelse."

"Vær ikke for sikker."

Isabelle kiggede et øjeblik ud over haven og virkede munter da hun fortsatte, "da jeg var omkring Genieves alder spillede jeg tennis. Træneren hed Hugo. Han var enogtyve. Ung, køn og streng. Jeg var vild med ham og gjorde alt hvad jeg kunne for at få hans opmærksomhed. Jeg opførte mig frækt for at provokere ham. Det lykkedes. En dag efter en tennislektion

sagde han vredt at jeg skulle koncentrere mig mere om min serv og mindre om at vise mine ben! Jeg blev frygtelig flov over være afsløret og råbte rasende ad ham. – Tøsedreng! Du er så ...! Og til sidst det frækkeste jeg kunne finde på, ”Vatpik!” Men han var langt fra en vatpik. Han trak mig hen til den nærmeste bænk, satte sig og lagde mig over sine ben med enden i vejret. Ganske roligt løftede han mit skørt og halede mine trusser ned. Der fulgte fem svidende slag i den bare ende. Ikke engang min far turde gøre den slags ved mig, men Hugo turde. Og han turde mere end det. Han havde stærke hænder, og pludselig befandt en af dem sig oppe mellem mine ben. Han masturberede mig sgu! Bagfra! Han må have mærket – eller måske vidste han per intuition – at jeg var våd. Jeg vred mig, men ikke ret meget, jeg var mest forvirret – og liderlig. Han blev ved til jeg fik orgasme lige der på hans skød. Da han slap mig, løb jeg rødmende mod omklædningsrummet, mens jeg halede i mine trusser.”

Et stykke tid anede jeg ikke hvad jeg skulle sige til Isabelles historie. Var det overhovedet sandt eller fantaserede Isabelle på grund af sin vanskelige situation?

”Og så? Hvad så senere?”

”Ikke noget. Eller jo. Jeg mødte op til træning ugen efter og opførte mig eksemplarisk, men de næste uger begyndte jeg igen at drille Hugo, og det endte naturligvis sådan som jeg håbede. Han lagde mig over sit skød, trak trusserne af mig og spankede mig, hvorefter han masturberede mig, mens han holdt mine hænder. Det havde han såmænd ikke behøvet,

men det var en dejlig følelse. Mere gjorde han aldrig. Måske var han nervøs på grund af min alder, og ville ikke risikere mere end han allerede gjorde. Der gik to år mere førend jeg mistede min dyd, og da var Hugo for længst ude af mit liv.”

Jeg var fascineret. Isabelle skjulte øjensynligt ikke ret meget for mig. Og Genieve? Hun kom ud til os lige da Isabelle sluttede sin fortælling. Havde hun lyttet? Det troede jeg ikke, men hun tilkastede mig et meget vågent blik. Det var skoleferie, hun var hjemme det meste af dagen og gik rundt i meget lidt tøj. Nærmest en bikini, som dækkede hendes miniaturebryster og smalle ende, men ikke hendes slanke ben og flade mave. Uvilkårligt holdt hun hænderne foran sig da jeg kiggede på hende. Hænderne flagrede en smule. Skulle de dække eller vise frem? Det lod til at være deres modstridende budskab.

Genieve havde tændt en ild i mig som gjorde det svært at vente til næste besøg, men da det endelig kom i stand ugen efter overraskede hun mig ved at tage imod ved døren.

”Vil du med?” spurgte hun.

”Hvorhen?”

”Til klipperne på den anden side af søen.”

Isabelle kom ud fra stuen i sin kørestol. ”Det er i orden, min frisør kommer om lidt, og Genieve elsker at klatre. Det vil være fint hvis du gider passe på hende. Jeg bryder mig ikke om at hun klatrer alene, selv om hun er god til det.”

I guder, hun var god. Det var ingen overdrivelse. Jeg følte mig som en svedig gammel mand efter en halv times klatring. Genieve nærmest dansede af sted foran mig i shorts og Tshirt og med fødderne i kraftige klatrestøvler. Hun så fortryllende ud. Jeg mærkede – om ikke ligefrem alderens trykken så dog virkningen af for meget computerarbejde og for lidt motion, skønt jeg selvfølgelig var langt stærkere end hende. Det var ret beskæmmende. Hun sprang som en bjergged, mens jeg sjokkede afsted. Synet af hendes brune ben i bevægelse på stien foran mig og hendes vippende bagdel på klipperne over mig opvejede dog anstrengelserne. Genieve gik og klatrede dobbelt så langt som mig. Snart foran og snart bag mig eller over mig, mens hun kom med drillende bemærkninger om min klodsethed, og jeg indrømmer at jeg følte mig ramt. Måske især fordi hun på eller anden måde fik understreget vores aldersforskel.

Til sidst, da jeg måtte sætte mig ned og holde en pause, blev hendes drillerier for meget. Ubevidst søgte hun vel at provokere mig til at rose hende eller sådan noget, men med Isabelles historie om sin tennislærer brændt ind i hukommelsen var jeg uimodståeligt draget mod en helt anden reaktion end Genieve havde forventet og kunnet forestille sig. Med Isabelle og Hugo i tankerne greb jeg Genieve og lagde hende over knæet. Jeg blev overrasket over hvor let og spinkel hun var trods sin sportslige præstation på hele turen. Jeg havde fået vejret og var igen fit for fight, så mens hun bukledede og kæmpede som en lille vildkat, gav jeg hende

adskillige faste slag i enden. Jeg tog ikke shortsene af hende, men jeg er sikker på at slagene sved tilpas, for hun hylede og tiggede mig om at stoppe. Jeg tror ikke hun nogen sinde før havde oplevet noget lignende.

Til sidst slap jeg naturligvis. Hvad skulle jeg ellers? Hun rullede rundt i græsset med benene trukket op under sig og armene omkring knæene. Jeg rejste mig og gik hen ad stien usikker på om vores forhold var forbi og spekulerede på om fornøjelsen ved at spanke Genieves lille stramme bagdel var det værd. Jeg havde dog ikke behøvet at bekymre mig. Snart kom hun efter mig, snøftende og bandende og derefter tavs. Med ti meter imellem os fortsatte vi turen mod toppen. Nu var det mig som førte an, og jeg opdagede at jeg blev bedre og hurtigere. Det havde været opkvikkende at spanke Genieve.

Da vi nåede toppen og mødtes af det pragtfulde syn af søen langt nede og husenes på den modsatte bred, gled Genieve umærkeligt op på siden af mig. Sammen beundrede vi udsigten.

"Der ligger vores hus."

Genieve pegede koncentreret med den ene hånd. Samtidig gled til min forbløffelse hendes anden hånd ind under min arm; "der er skolen."

Hun pegede længere bort mod byen, tilsyneladende helt upåvirket af hvad der var foregået mellem os tidligere. Hendes gode humør var vendt tilbage, og vi tjattede til hinanden og lo sammen på turen hjem som om intet særligt var hændt.

Tilbage i huset spurgte Isabelle om vi havde haft det sjovt,

jeg ville svare med et par konventionelle bemærkninger om udsigten og naturen da Genieves med frisk stemme sagde: "Pierre gav mig endefuld!"

Jeg blev lamslået. Det lignede en katastrofe, men Isabelle svarede med let stemme. "Du havde vel fortjent det, så har du måske lært at opføre dig bedre?"

"Det tror jeg ikke!"

Genieves stak næsen i sky og vendte ryggen til os. Hun virkede ikke spor genert eller underkuet. Isabelle sendte mig et langt blik.

"Nå, men det må vist være en sag mellem jer to."

Genieve skred ud af stuen. Men da jeg kørte, vinkede hun til mig fra vinduet, og jeg forstod at jeg stadig var velkommen i huset ved søen.

## **Kapitel 2**

Allerede ved mit næste besøg skete der noget som udviklede sig til en nærmest utrolig begivenhed helt magen til Isabelles oplevelse med tennistræneren Hugo.

"Hvad så?" spurgte jeg forsigtigt, "skal vi op i bjergene i dag?"

Genieve rystede på hovedet. "Gider ikke, vi kan spille tennis hvis du kan finde ud af det!"

Jeg overhørte hendes lille morsomhed og nikkede, idet jeg mærkede en svag, men uafviselig varme brede sig i mine kinder og en knap så svag, og ligeledes uafviselig erektion vokse i mine bukser. Det lød næsten for godt til at være sandt.



Huset nærmest Isabelles lå et par hundrede meter borte og var ejet af en familie som sjældent brugte det, men lod hus og have blive passet af en gartner. Han havde givet Genieve lov til at bruge familjens private tennisbane.

Okay, jeg er ikke nogen stor tennisspiller, og Genieve var hurtigt og sikker på bolden lige som hun var hurtig og sikker på fødderne i bjergene. Min større styrke reddede mig dog fra et ydmygende nederlag. Genieve var aggressiv og kæmpede for hvert eneste point. Ikke noget hyggetennis fra hendes side. Ofte vandt hun pointene fordi jeg blev distraheret af hendes bevægelser, af det tynde svedlag på hendes arme og hals og af hendes glatte hud hvorunder muskler og sener viste deres bedste, når hun koncentrerede sig om en serv.

Hendes vilje til at vinde gjorde hende imidlertid ikke til en god taber, og hun kæmpede for at skjule sin irritation da jeg stod til at vinde. Hun hamrede bolden mindst en meter uden for linjen og erklærede at den var inde. Roligt anførte jeg at hun tog fejl, og at jeg havde vundet, hvorpå hun fløj op som en vindheks i stormvejr, råbte ad mig, kaldte mig en snydepels og smed sin ketcher så hårdt i jorden at rammen knækkede.

Det var nok for mig. Jeg sprang over nettet og greb den lille furie ved vingebenet, ti sekunder efter lå hun over mit skød, mens jeg sad bekvemt på en tilskuerbænk. Hun rasede på vej til bænken og endnu mere da hun var bragt i position, men vi var alene på stedet, og jeg vidste hvad jeg ville. Jeg trak hendes korte tennisskjørt op over ryggen på hende. Hun vred selv armene rundt for at beskytte sin ende så jeg kunne gribe

hendes hænder og tvinge dem op sammen med skørtet. Dernæst trak jeg hendes trusser ned til knæene. Det begrænsede hendes sparken og afslørede målet for den videre forhandling samt gjorde det klart hvem af os der havde tabt kampen.

Åh, den bagdel! Medmindre du er fan af små pigers nøgne bagdele kan du nok ikke helt forstå fascinationen jeg følte ved at trække Genieves trusser ned uden at hun kunne gøre andet end at hyle. Synet af de to faste endeballer parat til smæk gjorde mig liderlig på den helt særlige måde, som kun sådan nogen som os helt forstår. Men hvis du deler min entusiasme, kan du forestille dig min beundring for Genieves på en gang barnlige og vanvittig sexede lille bagdel, stadig fugtig af sved under min hånd som jeg lagde på de to glatte forhøjninger.

Jeg løftede hånden. KLASK. En smuk, rødmende cirkel sprang frem på den hvide hud. Skal vi sige at hun var følsom? Det er ingen overdrivelse! Jeg øgede tempoet med de næste slag. Der var som sagt flere hundrede meter til Isabelles hus, men havde det ikke været for de høje hække og skoven mellem husene, tror jeg at Isabelle havde kunnet høre Genieves hysteriske skrig. Men ingen hørte det, og lidt efter lidt faldt Genieves lydudladninger til noget mere snøftende, næsten som om hun accepterede sin skæbne, skønt hun stadig sprællede mellem snøftene. "Pierre! Hold op, ikke mere. Hold op, av, det gør ondt."

Og så videre.

"Hvem vandt?" spurgte jeg, og blev ved med at slå, men

ikke særlig hårdt.

"Du vandt, av, hold op."

"Hvem tabte?"

"Jeg tabte!"

"Sikker?"

"Ja, ja, hold op."

Jeg gav hende et sidste, – nærmest et fortroligt – ydmygende klap, og gav slip på hende, men lod hende om selv at komme op fra sin liggende position. Det var næsten det mest ydmygende da hun stod foran mig med trusserne nede om knæene, mens hun famlede efter dem med den ene hånd og trak i skørtet med den anden.

Jeg tænkte på hvorledes jeg kunne skjule den dirrende erektion i mine egne bukser. Genieves var trods alt kun et barn, og der var vel grænser. Snøftende hentede hun sin ødelagte ketcher og skred af sted mod Isabelles hus. Jeg tænkte på hvordan Isabelles tennislærer havde masturberet Isabelle under lignende omstændigheder, men indrømmede for mig selv at jeg ikke havde et tilsvarende mod – ikke endnu.

Efter et stykke tid fulgte jeg efter Genieeve.

Isabelle sad som hun oftest gjorde, på terassen i sin kørestol. "Hej," sagde hun, "hvad er der med Genieeve, hun lignende en tordensky for et øjeblik siden."

"Hun ødelagde sin ketcher i arrigskab fordi hun tabte. Jeg gav hende en endefuld."

"Hun hader at tabe, men du har åbenbart fundet en måde at lære hende det på."

Den mærkning svarede jeg ikke på, og resten af dagen snakkede vi kun om småting. Da jeg gik, inviterede Isabelle mig til at komme igen allerede næste dag, og det var lidt usædvanligt eftersom jeg plejede at besøge hende og Genieve en gang om ugen.

Da jeg ankom næste dag, blev jeg endnu en gang usikker på min attraktive lille venindes holdning til mig for der var ikke skygge af hende nogen steder. Men Isabelle tog imod i sit sædvanlige gode humør, og efter ti minutter kom Genieves skridende ud på terassen iført et bedårende dress med stram top og miniskørt samt med et næsten kærligt smil. Jeg kunne straks se at hun havde gjort endnu mere ud af sit udseende end hun plejede. Hun satte sig i græsset tæt op ad mig og lænede sig op ad mit ben. Dette tegn på intimitet forsikrede mig om at den barske behandling, jeg havde udsat hende for, var tilgivet og vist endda mere end det. Jeg mistænkte min behandling af hendes bagdel for at have tændt nye og anderledes varme følelser i hende i takt med den øgede varme i hendes endeballer.

Det lod til at være korrekt for Genieve brugte nu alle muligheder for at være i nærheden af mig. Hun greb min hånd når chancen var der, og puttede sin arm under min når vi gik i haven. Da vi på et tidspunkt var alene i haven bøjede jeg hovedet for drillende at puste hende i øret, men i det samme drejede hun hovedet og pludselig var hendes læber trykket mod mine i et fugtigt kys.

Det blev starten på en ny fase af vores forhold, og jeg tilstår

at jeg ikke gjorde det mindste for at fratage Genieve interessen eller begrænse hendes udbrud af tilbedelse. I dagene der fulgte, omfavnede vi hinanden mange gange, og jeg kyssede hende stadig mere aktivt. Lærte hende at åbne munden og bruge tungen. Hun var henrivende lærenem.

Mere fulgte, efter at jeg første gang havde strejft hendes små bryster, og snart befølte jeg hende uden anden tilbageholdenhed end at jeg ikke på stedet voldtog hende. Det havde ellers været nemt, men jeg nøjedes med at lade hånden glide op ad hendes lår uden på shortsene mens jeg så hende dybt i øjnene. Jeg ved ikke hvem som fortryllede hvem mest.

På bænken ved tennisbanen sad hun på mit skød med front mod mig og benene rundt om mig. På den måde var vore ansigter ud for hinanden. Hun gjorde ikke andet end at skille læberne halvt når jeg stak fingrene ind i hendes shorts og ind under trusserne til hendes næsten hårløse kusse. Men hun blev våd. Jeg kærtegnede hendes skamlæber, åbnede dem og fandt klitoris. Det var en ny oplevelse for hende! Udtrykket i hendes øjne den første gang var ubeskriveligt. Så uskyldigt, så frækt, så sexet og alligevel barnligt.

Den anden dag på bænken lagde hun hænderne om mit hoved, mens jeg blidt masturberede hende indtil hun – for første gang antager jeg, men det er ikke så vigtigt – sitrede i orgasme.

Jeg havde gjort det! Jeg havde forført en uskyldig lille tennispige og masturberet hende til orgasme. Isabelle havde ikke løjet. Den slags var virkelig muligt. Mit forhold til Genieve

var beviset. Behøver jeg at nævne at jeg selv onanerede en del i denne periode?

En dag vi igen vandrede på den anden side af søen mellem de laveste bakker med tæt krat, kunne jeg ikke modstå mine lyster, men greb Genieve og lagde hende i græsset. Jeg holdt hendes arme og kyssede hende blidt. Derpå trak jeg hendes miniskørt ned og blusen op. Sådan som hun lå var hendes små bryster næsten flade. Jeg er vild med små piger næsten uden bryster, konstaterede den lille smule af min hjerne som endnu bevarede en slags overblik. Genieve stirrede spændt op på mig, jeg beroligede hende med kys af den slags hun var vant til. Derpå bøjedede jeg mig og kyssede hendes små nippler. Genieves åndedræt blev kortere. Jeg krøb længere ned og stak tungen i hendes navle. Med to fingre trak jeg trusserne ned over hendes smalle hofter og med et tag som var mere heftigt end nødvendigt trak jeg dem helt af. Instinktivt fløj hendes hænder ned for at dække kussen, men så var det som hun opgav, hænderne faldt ud til siden, så hun lå fuldstændig nøgen.

Forsigtigt skubbete jeg hendes ben fra hinanden, løftede hendes ende og lagde hovedet mod hendes underliv. Med tungen skilte jeg skamlæberne. Hun bevægede sig kun en smule da jeg lukkede mine egne læber om hele kussen.

Genieve trak benene op så min tunge fik frit spil mod hendes klitoris, og hendes orgasmer forvandlede fra et barns første oplevelse til en ung piges nu allerede erfarne begær efter tilfredsstillelse.

Jeg drejede hende op mod mig, og hun forstod instinktivt hvad jeg ønskede. Hendes små fingre åbnede ivrigt mine bukser til min pik sprang frem mod hende så den næsten ramte hendes ansigt. Hun greb pikhovedet mellem læberne.

Det var *pay back* time. Efter få sekunder sendte jeg en eksplosiv ladning mod hendes gane. Hun slugte det uden videre.

Vi skiftedes til at gøre det på hinanden. Jeg kunne sagtens have taget hendes møddom, men et instinkt sagde mig at det ville være forkert. Hvorfor? Pænhed? Skyld? Frygt? I hvert fald afholdt det mig fra hvad der kunne opfattes som overgreb mod min lille sommerkæreste, som ellers godt kunne have fortjent at blive voldtaget af en gammel mand på seksogtyve.

Vi gik hjem med hinanden i hånden og det var som om vores forhold på den måde beholdt en slags uskyldighed.

Resten af sommeren spillede vi tennis, Genieve snød og hævdede at hun vandt, og jeg lagde hende over knæet og spankede hende, mens hun lo mere end hun skreg.

Eller jeg tog hende på skødet som den første gang og masturberede hende gennem shortsenes vide åbninger.

På en måde vedblev jeg at være den voksne og ansvarlige, og Genieve vedblev at være en lille pige. Jeg korreksede hendes opførsel, hjalp hende med lektier og spankede hende når hun var ulydig, men hvad det seksuelle angik, var vi lige. Vi behøvede end ikke tale om det.

Ved slutningen af august modtog jeg en opfordring til at forelæse nogle måneder ved et engelsk universitet. Lysten til at blive hjemme og være sammen med Genieve var stor, men jeg kunne dårligt leve af mine skrivelser. Så jeg tog afsked, men lovede at være tilbage om fire måneder. Genieve græd lidt da jeg fortalte om min beslutning, og jeg masturberede hende som en slags trøst.

Om mine fire måneder i England er der ikke meget at berette. Jeg skrev breve til Genieve, som hun besvarede med breve fulde af hjerter og store kluntede bogstaver. Men hurtigt blev der længere mellem brevene, som også blev kortere.

En iskold vind jog over søen da jeg ved juletid igen gik ned ad vejen til Isabelles hus. Hun tog imod mig med smil. Senere spurgte jeg efter Genieve, som endnu ikke havde vist sig.

"Åh, hun er ovenpå sammen med Mark."

"Mark?"

"Hendes kæreste."

Isabelle lagde hovedet på skrå og betragtede mig smilende.

"Mark er femten. Jeg tænkte egentlig han er lidt for gammel til hende, men på den anden side er hun selv ved at blive teenager. Den slags kan man ikke kæmpe imod."

I det samme kom det unge par ned ad trappen. Genieve hilste på mig med en blanding af generthed og modstand i ansigtet. Hun var højere nu end jeg huskede hende og et par kilo tungere. Hendes slanke talje som jeg havde drømt så meget om i fire måneder, var fyldt ud, og hendes bryster var fyldige. Hofterne havde fået tydeligt svaj. Og hendes ende?



Den var nærmest fuldmoden. Der var ingen tvivl da hun gik gennem rummet med Mark efter sig som en hundehvalp; hun havde mistet sin uimodståelige lillepigesevtede udstråling.

Vi talte stift med hinanden og udvekslede ligegyldige bemærkninger om min rejse, indtil Genieve og Mark benyttede en pause i snakken til at slippe væk.

Sådan endte mit rendezvous med Genieve. Fire måneder er lang tid når man er tolv år.